

SUMA

KLUPKO

Dolaze mi žitelji prašnih umnih zamaka.
Zasebno, u grupama: šapte, ječe, lepeću.
Lelujavi putnici s prekomernih razmaka
Vrućice ubrizgaju – žagrim i oslepeću.

A lica mi poznata pred kojim ću nemeti
Jer znam da su njihovi prigovori zametni.
Tad me, polupijana, kucnu tvrdi predmeti,
Bolno dati okviri i poslovi pametni.

Na klupko me, s razboja, ta bratija namata
Da ništa ne ostane od mentalne tkanice.
Ne pita, namiruje zbir zaumnih kamata,

Neplaćene konake preko mere, granice;
Pokušaje proboja svog koštanog kubeta.
Svedu me na igračku, glupu loptu klubeta.

VEST

Dotle možeš vreme krasti, maglu presti
I glavnicu krčmiti na sitno:
Do časa prispeća nepobitne vesti
Koja nosi nešto nedobitno.

Činjenice smesta u poredak smesti,
Iz poretka izlučuje bitno;
Svako živ zazebe od učinka vesti
Što raskriva skrajnuto i skrito.

Bez najave, dopre s danceta nesvesti,
(Otkud gosti nemili i česti)
A po neupitnoj, hladnoj zapovesti

Izvesti o ukupnom računu.
Isploviš, zaljuljan, na čudnome čunu
Mestu gde ćeš svoje lice sresti.

PRAZNINE

Sve češće upirem pogled put izlaza,
Lično bezizlazan. U zgasloj dvorani,
Mnoga draga mesta, vidim, zevnu prazna:
Zalaze mi znanci ka ćutećoj strani.

Odnose terete. Niko ih ne sazna.
(Kuda behu zvani, za šta odabrani)
Žamori iznutra sofa neprolazna,
Gde svet me nestao napaja i hrani.

Dokle su uzmakli putem uspinjućim,
Pod suncem upeklim i kamenjem ljućim,
Dostižući svaki vršnu svoju kotu?

Dalje ih po sebi naseljavam, kućim.
Začuše sumračnu, nepoznatu notu –
Pa su iz praznine zašli u punotu.

SRŽ

Neizgovoreno sačuvaj u srži –
Reče pesnik mere, strasne, i kanona.
Što Pismo zasnuje, bezbedno obdrži
Krepka ruka, nemim i slovesnim sklona.

Sažimamo. Suma u srž našu leže.
Ceđ pepelnih reči, gorčinom od soka,
Iznudi, podbode znake neizbežne,
Pokrećući stari zamah kružnog toka.

Svet brblja i bubri, besporedak kužni
Tananija tkanja razjeda, raspara.
Mi sledimo nalog, po kome smo dužni

Biti garant slovu, krunski svedok kvara
I umna čestica zavere što stvara,
Biti meso reči iz srži što kruži.